

Bediüzzaman neden imzasında isminin ilk ve ikinci sessiz harfleri olan "sin" ve "ayn" harflerini kullanmıştır? Mesela "kün fe yekün" için "kâf-nun" kısaltmasını kullanıyor. Hikmeti hakkında bilginiz var mı?

- **“Ol! der hemen oluverir”** manasına gelen **“Kün fe yekûn”** ifadesi,

“(Allah) bir şeyi dilediğinde O’nun buyruğu, sadece 'Ol!..' demektir, hemen oluverir.” (Yasin, 36/82)

mealindeki ayetten iktibastır.

- Kur’an’ın bu ifadesi, Allah’ın kudretinin sonsuzluğuna ve her şeyi kolayca yapabileceğini gösteren bir hâkimiyetten kinayedir.

Bediüzzaman Hazretleri bunu şöyle ifade eder:

“Nasılki terzi gibi bir san'atçı, birçok külfetler, meharetlerle musanna' bir şeyi icad eder ve ona bir model yapar. Sonra onun emsalini külfetsiz çabuk yapabilir.”

"Hattâ bazan öyle bir derece sühulet peyda eder ki, güya emreder yapılır ve öyle kuvvetli bir intizam kesbeder, (saat gibi) güya bir emrin dokunmasıyla işlenir ve işler.”(1)

“ONUNCU KELİME: يَرْدَقُ عَيْشَلُ كَيْلَاءُ وَهُوَ Yani: Hiçbir şey ona ağır gelemez. Daire-i imkânda ne kadar eşya var, o eşyaya gayet kolay vücut giydirebilir. Ve o derece ona kolay ve rahattır ki: اِذَا مَرَّمَا لَمَّنَا اِرَادَ شَيْئًا ...ilh sırrıyla ,emreder yalnız güya ,sırrıyla mahir bir san'atkâr; ziyade kolay bir tarzda, elini işe dokundurur dokundurmaz, makina gibi işler. Ve o sür'at ve mehreti ifade için denilir ki: O iş ve san'at, ona o kadar müsahhardır ki; güya emriyle, dokunmasıyla işler oluyor; san'atlar vücuda geliyor. Öyle de: Kadîr-i Zülcelal'in kudretine karşı eşyanın nihayet derecede müsahhariyet

ve itaatine ve o kudretin nihayet derecede külfetsiz ve sühuletle iş gördüğüne işareten, وَنُكَيْفُ نُنْ كُهُ لَوْلَقِي نَا لُنَيْشَادَرَا إِذَا مُرْمَا لَمْنَا ["Allah bir şeyi dilediğinde O'nun buyruğu, sadece 'Ol!..' demektir, hemen oluverir."(Yasin, 36/82)] **ferman eder."**(2)

- Âyette sonsuz kudret, ilim ve hikmetin bir unvanı olarak kullanılan **"Kün!.."** emri âdeta bir kudret, ilim ve hikmetten bina edilmiş bir fabrika hükmüne geçmiştir. Bu sebeple bu emrin Arapçasındaki iki harfi olan **"kâf"** ile **"nun"** harfleri mecaz olarak bu manevi kudret fabrikasının birer sihirli anahtarı olarak kullanılır.

- Üstad bunu şöyle ifade eder:

"... başta insan olarak, hayvanatın muazzam ordusunun bütün erzaklarını, değil medenî insanların son zamanlarda keşfettikleri et ve şeker ve sair taamların hülâsaları gibi, belki yüz derece o medenî hülâsalardan daha mükemmel ve bütün taamların her nev'inden tohum ve çekirdek denilen bütün taamların her nev'inden tohum ve çekirdek denilen Rahmanî hülâsalaraya koyup; ve o hülâsaları dahi, onların pişirmelerine ve inbisatlarına dair kaderî tarifeler içinde sarıp, muhafaza için küçük sandukçalara koyup, tevdi' eder. O sandukçaların icadı, 'Kün!..' emrinde bulunan 'kâf-nun' fabrikasından o kadar çabuk ve kolay ve çoklukla olur ki; Kur'an der: 'Hâlık emreder, meydana gelir.' "(3)

- Üstad'ın imzasını Arapça olarak **"Sin Ayın"** şeklinde atmasının sırrını çözemedik. Bununla beraber: *Sin= Said, Ayın=Bedi'* kelimesine işaret olabilir. Üstad'ın yanında kalmış talebelerinden biri olan Hüsnü Bayram Ağabey'den aldığımız bilgi de mealen şu şekildedir: Bunun bir rumuz olduğu ve isminde geçen herhangi bir harfi seçtiğini söylediler. Said isminde geçen "ayn" ile Nurside geçen "sin" harfleri bu nedenle seçilmiştir.

Keza, bu iki harfin ebced değeri yüz otuzdur. Bu sayı Üstad'ın Risale-i Nur Külliyyatı için sıkça kullandığı **"yüz otuz eser"** ifadesine tevafuk etmesi de manidardır.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, On Altıncı Söz.](#)

(2) bk. [Mektubat, Yirminci Mektup, İkinci Makam.](#)

(3) bk. [Lem'alar, Yirmi Altıncı Lem'a.](#)